

Downloaded via the EU tax law app / web

62020CJ0182

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

3. března 2021 (*1)

„řízení o předběžné otázce – Dať z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Nárok na odpočet – Oprava odpočtu daně – Úpadkové řízení – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví automatické odepření odpočtu DPH ze zdanitelných plnění uskutečněných před zahájením tohoto řízení“

Ve věci C-182/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Curtea de Apel Suceava (odvolací soud v Suřavě, Rumunsko) ze dne 30. března 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 23. dubna 2020, v řízení

BE,

DT

proti

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,

Accer Ipurl Suceava, jednatel jakožto insolvenční správce společnosti BE,

EP,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení N. Wahl, předseda senátu, A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně třetího senátu, a F. Biltgen, soudce,

generální advokát: E. Tanchev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

–

za rumunskou vládu E. Gane, R. I. Hațieganu a A. Wellman, jako zmocněnkyněmi,

–

za Evropskou komisi A. Armenia a P. Carlin, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout vč bez

stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“), a zejména článků 184 až 186 této směrnice.

2

Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi BE, podnikem v úpadku, a DT, společníkem a jednatelem tohoto podniku, na straně jedné a Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava (okresní správa veřejných financí v Sușavă, Rumunsko), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași (regionální generální ředitelství pro veřejné finance v Jasech, Rumunsko) (dále jen společně „daňové orgány“), jakož i Accer Ipurl Suceava, jednajícím jakožto insolvenční správce společnosti BE, a EP na straně druhé ve věci rozhodnutí daňových orgánů, přijatém v návaznosti na prohlášení úpadku společnosti BE, opravit některé odpady daně z přidané hodnoty (DPH), které společnost BE provedla před prohlášením svého úpadku.

Právní rámec

Unijní právo

3

Článek 2 odst. 1 písm. a) směrnice o DPH zahrnuje mezi plnění, která jsou předmětem DPH, „dodání zboží za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

4

Článek 9 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Osobou povinnou k dani se rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti.

„Ekonomickou činností se rozumí veškerá činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně těžební činnosti, zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání. Za ekonomickou činnost se považuje zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu z něj.“

5

Článek 167 uvedené směrnice stanoví, že nárok na odpady daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpodátelné daně.

6

Článek 168 též směrnice stanoví:

„Jsou-li zboží a služby použity pro účely zdaněných plnění osoby povinné dani, má tato osoba

nárok ve členském státě, v němž tato plnění uskutečňuje, odpovízt od daně, kterou je povinna odvést, tyto částky:

a)

DPH, která je splatná nebo byla odvedena v tomto členském státě za zboží, jež jí bylo nebo bude dodáno, nebo za službu, jež jí byla nebo bude poskytnuta jinou osobou povinnou k dani;

b)

DPH, která je splatná při plněních považovaných za dodání zboží nebo poskytnutí služby podle čl. 18 písm. a) a článku 27;

c)

DPH, která je splatná při pořízení zboží uvnitř Společenství podle čl. 2 odst. 1 písm. b) bodu i);

d)

DPH, která je splatná při plněních považovaných za pořízení zboží uvnitř Společenství podle článků 21 a 22;

e)

DPH, která je splatná nebo byla odvedena při dovozu zboží do tohoto členského státu.“

7

Článek 184 směrnice o DPH stanoví:

„Poátevní odpovzet daně se opraví, je-li vyšší nebo nižší, než na jaký měla osoba povinná k dani nárok.“

8

Článek 185 této směrnice stanoví:

„1. Oprava se provede, zejména pokud se po podání přiznání k dani změní okolnosti zohledněné při výpočtu výše odpovzetu, například byly-li zrušeny určité koupě nebo byla-li získána určitá snížení ceny.

2. Odchylně od odstavce 1 se oprava neprovádí u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, ani při zničení, ztrátě či krádeži majetku, které byly řádně doloženy nebo potvrzeny, ani při použití prostředků na dárky malé hodnoty a poskytnutí vzorků uvedených v článku 16.

Členské státy však mohou vyžadovat opravu u plnění, která zůstala zcela nebo zčásti nezaplacena, a u krádeží.“

9

Článek 186 uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy stanoví prováděcí pravidla k článkům 184 a 185.“

§lánek 11 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (zákon č. 571/2003 o daňovém zákoníku) (dále jen „daňový zákoník“) stanoví:

„1. Při stanovení výše daně nebo poplatku ve smyslu tohoto zákoníku mohou daňové orgány nezohlednit plnění, které nemá hospodářský účel, nebo překvalifikovat plnění tak, aby odráželo jeho hospodářský obsah.

[...]“

§lánek 148 daňového zákoníku, nadepsaný „Oprava odpočitatelné daně při poskytnutí služeb nebo zboží jiných než investičního majetku“, stanoví:

„1. Jestliže se nepoužijí pravidla týkající se samotného dodání zboží nebo poskytnutí služby, povodní odpočet daně se opraví v těchto případech:

a)
odpočet daně je vyšší nebo nižší, než na jaký měla osoba povinná k dani nárok;

b)
po podání přiznání k DPH došlo ke změně skutečností zohledněných při určení výše odpočitatelné částky, [...]

c)
osoba povinná k dani ztratí nárok na odpočet daně z nedodané movité věci a nepoužitých služeb v případě takových událostí, jako jsou legislativní změny, změny v předmětu činnosti, určení zboží nebo služeb k plněním, u nichž je dán nárok na odpočet daně, a následně k uskutečnění plnění, u nichž není dán nárok na odpočet daně, či chybějící zboží.

[...]“

§lánek 149 daňového zákoníku, nadepsaný „Oprava odpočitatelné daně u investičního majetku“, stanoví:

„[...]“

2. Jestliže se nepoužijí pravidla týkající se samotného dodání zboží nebo poskytnutí služby, opraví se odpočitatelná daň týkající se investičního majetku v případech uvedených v odst. 4 písm. a) až d) [...]

[...]“

4. Oprava odpočitatelné daně uvedené v odst. 1) písm. d) se provede:

a)

v případě, že investiční majetek je používán osobou povinnou k dani:

1)

zcela nebo zčásti k jiným účelům než k ekonomické činnosti, s výjimkou zboží, jehož pořízení podléhá omezení nároku na odpčet daní ve výši 50 % [...];

2)

pro plnění, která nezakládají nárok na odpčet daní;

3)

pro plnění, která zakládají nárok na odpčet daní v jiném rozsahu, než je povodní odpčet;

b)

v případě, že se změní faktory zohledněné při výpočtu odečtené daní;

c)

v případě, že je investiční majetek, u něhož byl nárok na odpčet daní zcela nebo zčásti omezen, předmětem jakéhokoliv plnění, z něhož je daň odpoditatelná. V případě dodání zboží je dodatečná částka daní, která má být odečtena, omezena na částku daní vybrané za dodání dotčeného zboží;

d)

v případě, že investiční majetek zanikne [...]

[...]"

13

Článek 3 Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței (zákon č. 85/2006 o insolvenčním řízení) (dále jen „insolvenční zákon“) stanoví:

„[...]“

23. ‚Úpadkovým řízením‘ se rozumí kolektivní a rovné insolvenční řízení, které se vztahuje na dlužníka za účelem zpeněžení jeho aktiv k pokrytí jeho pasiv, po němž následuje výmaz dlužníka z rejstříku, v němž je zaregistrován;

[...]"

14

Článek 47 insolvenčního zákona zní takto:

„[...]“

7. Od prohlášení úpadku může dlužník vykonávat pouze činnosti nezbytné k provádění likvidace.“

§ 116 insolvenčního zákona stanoví:

„1. Zpeněžení majetku, který je součástí aktiv dlužníka, provádí insolvenční správce pod dohledem insolvenčního soudce. Za účelem maximalizace hodnoty aktiv dlužníka uskuteční insolvenční správce v příiměřené formě veškeré kroky pro prodej těchto aktiv, přičemž náklady na zveřejnění se hradí z aktiv dlužníka.

2. Zpeněžení za jiná okamžitě po ukončení soupisu aktiv insolvenčním správcem a předložením hodnotící zprávy. Majetek může být prodáván jako celek, jako funkční celek nebo jednotlivě. Způsob prodeje majetku, a sice prodej ve veřejné dražbě, přímý prodej nebo kombinace obou způsobů, schvaluje schůzou vřitelů na návrh insolvenčního správce. Insolvenční správce rovněž předloží schůzi vřitelů vyúčtování z prodeje odpovídající způsobu prodeje, který zvolil.

[...]

§ 123 insolvenčního zákona stanoví:

„V případě úpadku se pohledávky hradí v následujícím pořadí:

1)

daně, kolky a všechny ostatní výdaje související s řízením podle tohoto zákona [...]

[...]

Spor v povodním řízení a pedbná otázka

BE, jejíž společníkem a jednatelem je DT, je společnost, která vykonávala ekonomickou činnost ve smyslu směrnice o DPH. Rozsudkem ze dne 10. února 2015 Tribunalul Suceava (soud prvního stupně v Suřavě, Rumunsko) rozhodl o zahájení úpadkového řízení vůči společnosti BE.

Po prohlášení úpadku byla společnost BE podrobena daňové kontrole, která skončila vydáním daňového výměru ze dne 26. listopadu 2015. Tento výměr ukládá společnosti BE zejména povinnost zaplatit částku 646259 rumunských lei (RON) (přibližně 132000 eur) z důvodu opravy odpotě DPH, které provedla za období od 20. května 2013 do 13. února 2014, během něhož vykonávala ekonomickou činnost a byla registrována jako osoba povinná k DPH. Tato částka se skládá z částky 535409 RON (přibližně 109000 eur) z titulu odpotě týkajících se zboží a spotřebního materiálu, 55134 RON (přibližně 11400 eur) z titulu odpotě týkajících se hmotných aktiv a 55716 RON (přibližně 11600 eur) z titulu odpotě týkajících se smlouvy o pronájmu nemovitého majetku.

Rozhodnutím ze dne 22. ledna 2018 bylo odvolání podané společností BE a DT proti uvedenému daňovému výměru zamítnuto, neboť daňové orgány konstatovaly, že společnost BE v okamžiku

prohlášení úpadku p?estala vykonávat ekonomickou ?innost. Tyto orgány v tomto ohledu uvedly, že takovéto prohlášení úpadku s sebou nese ?ízení o likvidaci a prodeji majetku za ú?elem splacení dluh?, p?í?emž pln?ní uskute?n?ná v rámci tohoto ?ízení nemají sama o sob? hospodá?ský ú?el. Podle uvedených orgán? je irrelevantní skute?nost, že prodej majetku v rámci úpadkového ?ízení podléhal DPH.

20

Tribunalul Suceava (soud prvního stupn? v Su?av?) vyhov?l žalob? podané navrhovatelem v p?vodním ?ízení proti da?ovému vým?ru ze dne 26. listopadu 2015 a proti rozhodnutí o odvolání ze dne 22. ledna 2018. P?edkládající soud rozsudkem ze dne 18. ?ervna 2019 vyhov?l oprávněmu prost?edku podanému da?ovými orgány proti rozsudku tohoto soudu, takže společnost BE je nadále povinna zaplatit ?ástku 646259 RON (p?ibližn? 132000 eur) stanovenou v tomto da?ovém vým?ru. P?edkládající soud v tomto kontextu potvrdil výklad vnitrostátního práva zastávaný da?ovými orgány, podle kterého musí být zahájení úpadkového ?ízení samo o sob? považováno za d?vod zániku nároku na odpo?et dan?, jelikož pln?ní uskute?n?ná v pr?b?hu tohoto ?ízení nemají hospodá?ský ú?el.

21

Navrhovatelé v p?vodním ?ízení podali k uvedenému soudu návrh na obnovu ?ízení, v n?mž uplatnili porušení sm?rnice o DPH.

22

V této souvislosti navrhovatelé v p?vodním ?ízení zejména tvrdí, že jak p?ed prohlášením úpadku společnosti BE, tak v pr?b?hu úpadkového ?ízení byl tento podnik právoplatn? registrován jako osoba povinná k DPH, takže ?innosti spojené s úpadkovým ?ízením, a sice prodej zboží a nemovitostí, jakož i pronájem nemovitostí, podléhaly právní úprav? DPH, která byla nadále vybírána.

23

Podle p?edkládajícího soudu tak vyvstává otázka, zda unijní právo umož?uje, aby pln?ní uskute?n?ná v pr?b?hu úpadkového ?ízení byla automaticky považována za pln?ní, která nemají hospodá?ský ú?el, což by znamenalo, že zahájením tohoto ?ízení vznikne hospodá?skému subjektu automaticky povinnost provést ve prosp?ch státu opravu DPH vybrané z hospodá?ských pln?ní uskute?n?ných p?ed zahájením tohoto ?ízení, a to navzdory skute?nosti, že tento subjekt si b?hem úpadkového ?ízení, které v??i n?mu bylo zahájeno, zachoval s výjimkou krátkého období t?í týdn? postavení osoby povinné k DPH a že prodej majetku v rámci úpadkového ?ízení podléhal DPH.

24

Mimoto, pokud by Soudní dv?r dosp?l k záv?ru, že taková automatická oprava je legitimní a slu?itelná s unijním právem, p?edkládající soud považuje rovn?ž za nezbytné objasnit otázku, zda je takový postup p?im?ený ve vztahu ke sledovanému cíli.

25

Tento soud dále up?es?uje, že v projednávaném p?ípad? je zpen?žení majetku skon?eno a že u pln?ní uskute?n?ných v jeho pr?b?hu nebyl nakonec p?iznán žádný odpo?et.

Za těchto okolností se Curtea de Apel Suceava (odvolací soud v Suřavě, Rumunsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Brání směrnice [o DPH] a zásady daňové neutrality, nároku na odpčet DPH a daňové jistoty za takových okolností, jako jsou okolnosti včti v povodním řízení, vnitrostátní právní úpravě, která zahájením úpadkového řízení včti hospodářskému subjektu automaticky a bez další kontroly ukládá opravu DPH tím, že odepírá odpčet DPH ze zdanitelných plnění uskutečněných před prohlášením úpadku a ukládá povinnost hospodářskému subjektu zaplatit odpovídatelnou DPH? Brání za takových okolností, jako jsou okolnosti včti v povodním řízení, zásada proporcionality takovým ustanovením vnitrostátního práva s ohledem na hospodářské důsledky pro hospodářský subjekt a na to, že taková oprava je konečná?“

K předběžné otázce

Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda články 184 až 186 směrnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo vnitrostátní praxi, podle které zahájení úpadkového řízení včti hospodářskému subjektu, které s sebou nese zpeněžení jeho aktiv ve prospěch jeho věřitelů, automaticky zakládá povinnost tohoto subjektu opravit odpoty DPH, které provedl v souvislosti se zbožím a službami poskytnutými před prohlášením jeho úpadku.

Je třeba připomenout, že nárok na odpčet stanovený v článku 168 směrnice o DPH je nedílnou součástí systému DPH a nemůže být v zásadě omezen [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. března 2021, A. (Uplatnění nároku na odpčet), C-895/19, EU:C:2021:216, bod 32].

Mechanismus opravy odpoty stanovený články 184 až 186 směrnice o DPH je nedílnou součástí režimu odpoty DPH stanoveného touto směrnicí. Směřuje ke zvýšení přesnosti odpoty způsobem, který má zajistit neutralitu DPH, tak aby plnění uskutečněná v dřívější fázi dále zakládala nárok na odpčet pouze v rozsahu, ve kterém slouží k poskytnutí plnění podléhajících takové dani. Tento mechanismus má tudíž za cíl založit úzký a přímý vztah mezi nárokem na odpčet DPH zaplacené na vstupu a využíváním dotčeného zboží nebo služeb pro zdanitelná plnění na výstupu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, Mydibel, C-201/18, EU:C:2019:254, bod 27).

Ve společném systému DPH mohou být totiž odeřteny pouze daně zatěžující na vstupu zboží nebo služby použité osobami povinnými k dani pro účely jejich zdanitelných plnění. Odpčet daní na vstupu je spojen s výběrem daní na výstupu. Pokud jsou zboží nebo služby poskytnuté osobou povinnou k dani použity pro potřeby plnění osvobozených od daní nebo nepodléhajících DPH, nemůže dojít ani k vybrání daní na výstupu, ani k odpoty daní na vstupu (rozsudek ze dne 9. července 2020, Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler, C-374/19, EU:C:2020:546, bod 21).

V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že daňové orgány provedly

opravu odpot? DPH, které spole?nost BE uplatnila v souvislosti se zbožím a službami pořízenými v období od 20. května 2013 do 13. února 2014, p?i?emž vycházely z p?edpokladu, že prohlášení úpadku takového podniku, jako je BE, nutn? ukon?uje jeho ekonomickou ?innost. V tomto ohledu uvedly, že pln?ní uskute?ná po takovém prohlášení úpadku slouží pouze ke zpen?žení aktiv podniku ve prosp?ch jeho v?itel?, takže tato aktiva nemají hospodá?ský ú?el.

32

V této souvislosti Soudní dv?r rozhodl, že a?koli sm?nice o DPH stanoví velmi široký rozsah p?sobnosti DPH, vztahuje se tato da? pouze na ?innosti, které mají ekonomickou povahu. Podle ?l. 2 odst. 1 písm. a) této sm?nice, týkajícího se zdanitelných pln?ní, je totiž p?edm?tem DPH mimo jiné dodání zboží za úplatu uskute?né v rámci ?lenského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, WEG Tevesstraße, C?449/19, EU:C:2020:1038, body 24 a 25, jakož i citovaná judikatura).

33

Z toho vyplývá, že v p?ípad?, že se ukáže, že od zahájení úpadkového řízení již není možné uskute?nit žádnou ekonomickou ?innost, nemohou již od zahájení tohoto řízení existovat zdanitelná pln?ní, která by umož?ovala uplatn?ní nároku na odpot? dan? (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, Wind Innovation 1, C?552/16, EU:C:2017:849, bod 35), což vyžaduje opravu odpot? v souladu s vnitrostátním právem provád?jícím ?lásky 184 až 186 sm?nice o DPH.

34

P?edkládající soud však vyjad?uje své pochybnosti ohledn? p?edpokladu uvedeného v bod? 31 tohoto rozsudku, podle kterého prohlášení úpadku hospodá?ského subjektu nutn? ukon?uje jeho ekonomickou ?innost.

35

Je tedy t?eba se zabývat otázkou, zda lze mít za to, že ekonomická ?innost byla ukon?ena z d?vodu prohlášení úpadku doty?ného hospodá?ského subjektu, jelikož toto prohlášení úpadku má podle pravidel stanovených vnitrostátním právem za následek, že pln?ní uskute?ná po tomto prohlášení úpadku mohou sloužit pouze ke zpen?žení aktiv tohoto subjektu ve prosp?ch jeho v?itel?.

36

?lánek 9 odst. 1 první pododstavec sm?nice o DPH p?itom stanoví, že se „osobou povinnou k dani“ rozumí jakákoliv osoba, která vykonává samostatn? ekonomickou ?innost, a to bez ohledu na ú?el a výsledky této ?innosti. Mimoto pojem „ekonomická ?innost“ je v ?l. 9 odst. 1 druhém pododstavci této sm?nice definován jako veškerá ?innost výrobc?, obchodník? a osob poskytujících služby, zejména využívání hmotného nebo nehmotného majetku za ú?elem získávání pravidelného p?íjmu z n?j.

37

Podle ustálené judikatury je z analýzy t?chto definic jasn? patrný rozsah p?sobnosti pojmu „ekonomická ?innost“, jakož i jeho objektivní povaha, a to v tom smyslu, že ?innost je posuzována sama o sob?, bez ohledu na sv?j ú?el nebo výsledky. ?innost je tak zpravidla kvalifikována jako ekonomická, pokud má pravidelný charakter a je vykonávána za odm?nu pro toho, kdo ji uskute?uje (rozsudek ze dne 5. ?ervence 2018, Marle Participations, C?320/17, EU:C:2018:537,

bod 22 a citovaná judikatura).

38

Vzhledem k tomu, že činnost musí být sama o sobě posuzována bez ohledu na svůj účel nebo výsledky, pouhá skutečnost, že zahájení úpadkového řízení vůči osobě povinné k dani máni podle právní úpravy stanovené v tomto ohledu ve vnitrostátním právu účel plnění této osoby povinné k dani v tom smyslu, že tento účel již nezahrnuje trvalé provozování jejího podniku, ale týká se pouze jeho likvidace za účelem vyrovnání dluhů, po níž následuje jeho zrušení, nemůže sama o sobě ovlivnit ekonomickou povahu plnění uskutečněných v rámci tohoto podniku.

39

Mimoto, jak zdůraznila Evropská komise, tento výklad je jediný možný rovněž s ohledem na zásadu daňové neutrality, která brání zejména tomu, aby s dvěma plněními, která jsou z pohledu spotřebitele totožná nebo podobná, a tudíž si navzájem konkurují, bylo z hlediska DPH zacházeno rozdílně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. března 2021, Frenetikexito, C-581/19, EU:C:2021:167, bod 32).

40

I když zahájení takového úpadkového řízení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, obvykle vede k zániku dotyčného podniku, nic to nemění na tom, že dokud tento podnik pokračuje ve své činnosti během úpadkového řízení, konkuruje ostatním osobám povinným k dani uskutečňujícím podobná plnění, takže s dotyčnými plněními musí být pro účely DPH v zásadě zacházeno stejně.

41

Je ostatně patrné, s výhradou ověření předkládajícím soudem, že v projednávaném případě byla společnost BE v průběhu úpadkového řízení nadále registrována jako osoba povinná k dani a že daňové orgány podrobily DPH plnění uskutečněná v rámci tohoto řízení, což spíše potvrzuje, že společnost BE skutečně pokračovala ve své ekonomické činnosti a uskutečňovala zdanitelná plnění i přes prohlášení jejího úpadku.

42

Za takových okolností nelze předpokládat, že zahájení úpadkového řízení přerušilo úzký a přímý vztah mezi nárokem na odpočet DPH zaplacené na vstupu a využíváním dotčeného zboží nebo služeb pro zdanitelná plnění na výstupu a že dotyčná osoba povinná k dani je povinna zaplatit odečtenou částku DPH (obdobně viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, Wind Innovation 1, C-552/16, EU:C:2017:849, bod 46).

43

Konečně na rozdíl od toho, co v podstatě uvedla rumunská vláda, možnost dotyčné osoby povinné k dani v situaci, kdy byla povinna nejprve opravit odpočty DPH zaplacené na vstupu z důvodu prohlášení jejího úpadku, i přes pokračování její ekonomické činnosti, a následně požádat, aby jí byly dotyčné částky vráceny právě z důvodu, že v průběhu úpadkového řízení pokračovala ve své ekonomické činnosti, nemůže zhojit omezení jejího nároku na odpočet, které vyplývá z této povinnosti opravy stanovené vnitrostátním právem.

44

Jak totiž rovněž uvedla Komise, požadavek, aby dotyčný podnik v návaznosti na rozhodnutí o

oprav? skute?n? uhradil údajn? splatnou DPH, brání tomuto podniku v odpo?tu DPH zaplacené na vstupu, nebo? tomuto podniku ukládá povinnost vynaložit finan?ní prost?edky do doby, než mu da?ové orgány vrátí bezd?vodn? uhrazenou DPH, zatímco jiné hospodá?ské subjekty, v??i kterým nebyl prohlášen úpadek, mohou tyto prost?edky využívat pro své ekonomické ?innosti bez povinnosti provést takovou úhradu (obdobn? viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2017, Wind Innovation 1, C?552/16, EU:C:2017:849, bod 44).

45

S ohledem na výše uvedené je třeba na položenou otázku odpov?d?t tak, že ?lánky 184 až 186 sm?rnice o DPH musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úprav? nebo vnitrostátní praxi, podle které zahájení úpadekového ?ízení v??i hospodá?skému subjektu, které s sebou nese zpen?žení jeho aktiv ve prosp?ch jeho v??itel?, automaticky zakládá povinnost tohoto subjektu opravit odpo?ty DPH, které provedl v souvislosti se zbožím a službami po?ízenými p?ed prohlášením jeho úpadku, pokud zahájení takového ?ízení nebrání tomu, aby uvedený subjekt pokračoval v ekonomické ?innosti ve smyslu ?lánku 9 této sm?rnice, zejména pro ú?ely likvidace doty?ného podniku.

K náklad?m ?ízení

46

Vzhledem k tomu, že ?ízení má, pokud jde o ú?astníky p?vodního ?ízení, povahu inciden?ního ?ízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu p?ed p?edkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech ?ízení p?íslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé p?edložením jiných vyjád?ení Soudnímu dvoru než vyjád?ení uvedených ú?astník? ?ízení se nenahrazují.

Z t?chto d?vod? Soudní dv?r (osmý senát) rozhodl takto:

?lánky 184 až 186 sm?rnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému dan? z p?ídané hodnoty musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úprav? nebo vnitrostátní praxi, podle které zahájení úpadekového ?ízení v??i hospodá?skému subjektu, které s sebou nese zpen?žení jeho aktiv ve prosp?ch jeho v??itel?, automaticky zakládá povinnost tohoto subjektu opravit odpo?ty dan? z p?ídané hodnoty, které provedl v souvislosti se zbožím a službami po?ízenými p?ed prohlášením jeho úpadku, pokud zahájení takového ?ízení nebrání tomu, aby uvedený subjekt pokračoval v ekonomické ?innosti ve smyslu ?lánku 9 této sm?rnice, zejména pro ú?ely likvidace doty?ného podniku.

Podpisy.

(*1) – Jednací jazyk: rumunština.